

Саопштење Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе

У знак осуде терористичког напада НАТО на Савезну Републику Југославију 24. марта 1999. године, сјећања на погинуле припаднике Оружаних снага Југославије и цивилне жртве и сулудо разарање и тровање једне суверене земље, Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе ће, заједно са породицама и поштоваоцима палих бораца, у суботу 24. марта у 12 часова положити вијенце на споменике палим борцима у Никшићу, Мојковцу, Беранама и Андријевици.

Удружење је било планирало да са породицама палих бораца, по правилима које одреди Војска Црне Горе, положи вијенце и на споменике у касарнама Војске Црне Горе у Маслинама – Подгорица и Даниловграду. Међутим, Оперативни дежурни тим Генералштаба Војске Црне Горе то није дозволио под изговором да „у касарнама Војске Црне Горе није дозвољено одржавање догађаја који могу имати било какве дневно политичке конотације“, те да ће „улазак у Касарну „Милован Шарановић“ у Даниловграду 24.3.2018. године бити дозвољен само члановима породице војника Саше Стајића, док се улазак других лица у Касарну „Милован Шарановић и у Касарну „Маслине“ не одобрава“.

Јасно је да се иза овакавог става Оперативног дежурног тима Генералштаба Војске Црне, крије примитивна, кукавичка и поданичка свијест министра одбране Предрага Бошковића јер је забрана обиљежавања датума НАТО агресије на СРЈ у касарнама Војске Црне Горе почела са његовим доласком на чело Министарства одбране.

Питамо Бошковића и начелника Генералштаба Војске Црне Горе Илију Даковића зар их није срамота да повлашћују породицу Саше Стајића у односу на породице шесторице црногорских војника који су погинули од албанских терориста и НАТО 1998/1999 године,

а чија се имена налазе на споменику у касарни Маслине.

Познају ли Даковић и Бошковић породице палих бораца из Црне Горе - жртве НАТО? Има ли у Генералштабу Војске Црне Горе страних шпијуна и „оперативаца“ који су 1999 године радили за НАТО наводећи бомбе на касарне Војске Југославије, Мурино и друге циљеве у Црној Гори? Шта је са „оперативцима“ који су не чињењем скривили погибију Саше Стајића 24. марта 1999. године? Је ли то разлог посебног „уважавања“ његове породице, са којом је Удружење годинама одавало пошту Стајићу, али и другим погинулим војницима Војске Југославије пред спомеником у Даниловградској касарни?

Има ли у Војсци Црне Горе „оперативаца“ који су скривили погибију четворице војника Војске Југославије на одслужењу редовног војног рока у касарни у Даниловграду 10. октобра 1993. године, а затим на споменику написали лаж да су погинули као борци?

Питамо Бошковића и Даковића који су, о трошку црногорских грађана, у потпуности политизовали и изнајмили Војску Црне Горе актуелној власти и НАТО, важи ли за њих Устав Црне Горе по коме би Војска Црне Горе требала служити грађанима Црне Горе, бити под демократском и цивилном контролом и придржавати се принципа међународног права о употреби силе.

Удружење обавјештава саборце и породице палих бораца да из наведених разлога 24. марта неће бити полагања цвијећа у касарнама НАТО, ДПС, БС, СД, ЛП, ГИ Војске Црне Горе у Даниловграду и Подгорици. Међутим, како се ради о својеврсној окупацији споменика у Маслинама, који је подигло Удружење у сарадњи са Војском Југославије, Удружење ће покренути питање његовог измјештање из круга те касарне, као и измјештање споменика из касарне у Даниловграду.

Да споменике приведемо њиховој сврси и не дозволимо да имана палих јунака заробе слуге њихових убица.

Радан Николић, директор